

skel paa Forretninger her i København og ude i Provinserne eller paa Landet. Det er ikke nemt at fastsætte en bestemt Regel. En Købmand i Provinsen siger: Om Formiddagen har jeg slet ingen Forretning, der kommer ingen i Butikken, og her staar jeg med mine 3—4 Mand og har intet at bestille. Over Middag komme Landboerne, og saa kan min Gaard være fuld af Vogne og Butikken fuld af Kunder, men de ere ikke færdige Kl. 8, der holder endnu mange kørende i min Gaard, og der er mange Folk i min Butik, men naar Klokken er slaaet 8, saa herud. Kunderne faa ingen Varer, Købmanden faar ingen Fortjeneste. Han maa lukke op igen Kl. 4, men da ere Kunderne borte. Saaledes ere Forholdene i Virkeligheden.

Her inde i København er der foretaget en Afstemning over, hvorvidt man ønskede Lukning, og der er $82\frac{1}{2}$ pCt., der have svaret Ja, medens $17\frac{1}{2}$ pCt. have svaret Nej. Efter min Mening have de $17\frac{1}{2}$ pCt. Ret. De have Ret til at kræve, at de maa drive deres Erhverv i Henhold til den Lov, vi nu have, Næringsloven, og de $82\frac{1}{2}$ pCt. have Uret ved at kræve, at de $17\frac{1}{2}$ pCt. skulle hindres i at drive deres Erhverv ad den Vej, som de nu en Gang ifølge vor Lovgivning have Ret til, og derfor kan jeg ikke se rettere, end at man gør Ret i at støtte de $17\frac{1}{2}$ pCt. Det vilde virkelig være en alvorlig Sag for mig, hvis jeg kom til at tage Brødet ud af Munden paa en eneste af dem, der ville tjene Føden paa hæderlig Vis, blot fordi nogle finde, at det kunde være interessant og formaalstjenligt for dem, om Lovgivningsmagten vilde fastsætte en bestemt Lukketid, som de selv ønske for at have lettere ved at lukke, end de nu synes, at de have. Jeg ser ikke rettere, end at det, de der ønske, kunne de iværksætte, hvad Dag de ville, og de allerfleste Steder rundt om i vort Land er det iværksat, de allerfleste handlende lukke Kl. 8. Hvilken Grund er der saa til, at Lovgivningsmagten skal træde i Virksomhed, fordi der maaske er enkelte, der ikke ville følge den store Del af de handlende? Naar de have handlet til Kl. 8 og de selv sige, at de ingen Forretning have der ud over, synes jeg ikke, det er nødvendigt at sætte Lovgivningsværket i Gang, fordi der maaske er en enkelt

Kunde, der kommer til at mangle Varer for en 10-Øre, thi den kunde de undvære.

Grundlovens § 83 siger, at alle Indskrænkninger i den fri og lige Adgang til Erhverv, som ikke ere begrundede i det almene Vel, ophæves ved Lov. Denne Paragraf er bleven fyldestgjort ved Næringsloven af 29. December 1857. Nu kunde Spørgsmaalet være: Er man da gaaet for vidt i 1857? Have vi da givet for udstrakt Frihed? Kræver det almene Vel, at man nu skal gaa tilbage og gøre Indskrænkning i det, man har givet? Jeg tror det ikke, men det ser ud til, at Udvalgets Flertal mener det. De henvise til, at det almene Vel kræver, at man gør Indskrænkninger, og de begrundede det med, at der er andre Lande, der ere gaaede denne Vej og ere gaaede foran os, og at vi, som pleje at være et Foregangsland i mange andre Spørgsmaal, bør skynde os at komme paa Højde med en saadan Lovgivning. Jeg maa dertil sige, at har Danmark været et Foregangsland i adskillige Henseender, og har det været et Foregangsland i Henseende til at yde Frihed, kunne vi kun være glade ved, at det har sat saa gode Frugter, som det har. Men naar der er Tale om, at vi skulle være et Foregangsland derved, at vi skulle søge at være med til at give Tvangsbestemmelser og Indskrænkninger i Friheden, tror jeg, vi skulle betænke os vel to Gange, før vi ivre saa stærkt for at komme paa Højde med dem, der have saa stor Lyst til at gaa denne Vej.

De Herrer ville se af de Ændringsforslag, Flertallet har stillet, at det har haft meget ondt ved at finde Bestemmelser, der kunde ramme de Ønsker, der ere fremkomne, saa at man næsten ikke kan finde, hvad der skal være Regel, og hvad der skal være Undtagelse — Undtagelserne ere næsten flere end Reglerne. Det forekommer mig at være en mærkelig Lovgivning, hvor man skal gøre saa mange Undtagelser fra Loven, fordi man er bange for dens Virkninger, at man ikke tør fastsætte nogen som helst Regel i Loven uden med det samme at gøre Undtagelser, for at den ikke skal komme til at virke saadan eller saadan.

Vi have modtaget ikke saa faa Henvendelser fra forskellige næringsdrivende,